

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia 19 marca 2007 r.

w sprawie kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy

Na podstawie art. 13 ust. 8 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. **Nr 191, poz. 1410**) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) ramowy program kursu w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy, zwanego dalej „kursem”;
- 2) kwalifikacje kadry dydaktycznej prowadzącej kurs;
- 3) sposób przeprowadzania egzaminu kończącego kurs;
- 4) skład, tryb powoływania i odwoływania komisji egzaminacyjnej;
- 5) okres ważności i wzór zaświadczenia o ukończeniu kursu i uzyskaniu tytułu ratownika, zwanego dalej „zaświadczeniem”.

§ 2.

Ramowy program kursu stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia. **(zał.)**

§ 3.

1. Zajęcia teoretyczne i praktyczne kursu prowadzi lekarz systemu, pielęgniarka systemu albo ratownik medyczny, posiadający aktualną wiedzę i umiejętności z zakresu objętego ramowym programem kursu oraz co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w wykonywaniu medycznych czynności ratunkowych.
2. Zajęcia teoretyczne i praktyczne w zakresie:
 - 1) psychologicznych aspektów wsparcia poszkodowanego, prowadzi psycholog posiadający co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe;
 - 2) ratownictwa technicznego, chemicznego, ekologicznego, wodnego i wysokościowego, prowadzi osoba posiadająca co najmniej trzyletnie doświadczenie w wykonywaniu czynności ratowniczych w danym rodzaju ratownictwa.
3. Kierownikiem merytorycznym kursu, odpowiedzialnym za realizację kursu, zgodnie z ramowym programem kursu, może być osoba, o której mowa w ust. 1.

§ 4.

1. Kurs kończy się egzaminem z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem kursu.
2. Do egzaminu może przystąpić osoba, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:
 - 1) odbyła wszystkie zajęcia teoretyczne i praktyczne objęte programem kursu;
 - 2) posiada zaświadczenie, które utraciło ważność oraz jest zatrudniona w jednostkach współpracujących z systemem, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, zwanej dalej „ustawą”, lub pełni w nich służbę lub jest ich członkiem.
3. Egzamin przeprowadzany jest z zakresu wiedzy i umiejętności objętych ramowym programem kursu.
4. Egzamin składa się z dwóch części: egzaminu teoretycznego i praktycznego.
5. Każda część egzaminu oceniana jest oddzielnie.

6. Miejsca i terminy egzaminu teoretycznego i praktycznego ustala kierownik merytoryczny kursu w porozumieniu z przewodniczącym komisji egzaminacyjnej, zwanej dalej „komisją”.

§ 5

1. Egzamin teoretyczny przeprowadzany jest w formie testu, ujętego w kartę testową, składającego się z zestawu 30 zadań testowych wybranych przez komisję, spośród zadań testowych opracowanych przez Centrum Egzaminów Medycznych, działające na podstawie odrębnych przepisów i podanych do publicznej informacji na stronach internetowych Centrum Egzaminów Medycznych.

2. Karty testowe są przygotowywane, przechowywane i przekazywane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie oraz dostarczane na miejsce egzaminu teoretycznego przez kierownika merytorycznego kursu w dniu, w którym ma być przeprowadzony egzamin.

3. Karty testowe są zabezpieczone w sposób uniemożliwiający zapoznanie się z ich treścią przez osoby nieuprawnione. Usunięcie zabezpieczeń i ujawnienie treści kart testowych następuje w sali egzaminacyjnej po rozpoczęciu egzaminu teoretycznego w obecności osób zdających.

4. W trakcie egzaminu teoretycznego zabronione jest wynoszenie lub usuwanie w inny sposób karty testowej z sali egzaminacyjnej.

5. Odpowiedzi na zadania testowe udziela się wyłącznie na karcie testowej.

6. Podstawą do zaliczenia egzaminu teoretycznego jest udzielenie prawidłowych odpowiedzi na co najmniej 90% zadań testowych zawartych w karcie testowej.

7. Pozytywny wynik egzaminu teoretycznego stanowi warunek konieczny dopuszczenia do egzaminu praktycznego.

§ 6.

1. Egzamin praktyczny obejmuje wykonanie przez osobę zdającą:

- 1) dwóch losowo wybranych zadań egzaminacyjnych sprawdzających praktyczne postępowanie w ramach kwalifikowanej pierwszej pomocy oraz
- 2) resuscytacji krążeniowo-oddechowej na fantomie z elektronicznym monitorowaniem i oceną wykonywanych czynności wraz z możliwością wydruku danych.

2. Wykonanie zadań, o których mowa w ust. 1, oceniane jest odrębnie przez każdego członka komisji, posługującego się następującą skalą ocen: 5 (bardzo dobry), 4,5 (dobry plus), 4 (dobry), 3,5 (dostateczny plus), 3 (dostateczny), 2 (niedostateczny).

3. Ocena niedostateczna zostaje postawiona, gdy opowie się, za nią co najmniej 75% składu komisji.

4. Oceną końcową za egzamin praktyczny jest ocena wynikająca ze średniej arytmetycznej ocen częściowych, uzyskanych od poszczególnych członków komisji zaokrąglona do oceny, o której mowa w ust. 2, z tym, że egzamin praktyczny uznaje się za zaliczony, jeżeli osoba zdająca otrzyma ocenę co najmniej dostateczną.

§ 7.

W przypadku gdy osoba zdająca nie zaliczy, w całości lub w części egzaminu lub nie przystąpi do niego w całości lub w jego części, z ważnych przyczyn losowych, może ona przystąpić do egzaminu lub jego części w następnym terminie, nie więcej jednak niż 2 razy.

§ 8.

1. Egzamin jest przeprowadzany przez komisję, składającą się z trzech osób:

- 1) konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie medycyny ratunkowej właściwego ze względu na siedzibę podmiotu prowadzącego kurs lub wskazanego przez niego lekarza systemu, jako przewodniczącego;

- 2) lekarza, który jest przedstawicielem właściwej dla uczestników kursu jednostki współpracującej z systemem, o której mowa w art. 15 ust. 1 lub 2 ustawy;
 - 3) osoby, o której mowa w § 3 ust. 1.
2. Członków komisji powołuje i odwołuje kierownik podmiotu prowadzącego kurs.
 3. W skład komisji nie może być powołana osoba, która jest małżonkiem lub krewnym albo powinowatym do drugiego stopnia włącznie osoby, która składa egzamin.

§ 9.

1. Osobie, która odbyła kurs i złożyła egzamin z wynikiem pozytywnym, kierownik podmiotu prowadzącego kurs wydaje zaświadczenie.
2. Zaświadczenie jest ważne przez okres 3 lat od dnia jego wydania.
3. Wzór zaświadczenia stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia. **(zał.)**

§ 10.

1. Osoby, które uzyskały uprawnienia ratownika przed dniem wejścia w życie ustawy mogą przystąpić do egzaminu, o którym mowa w § 4, nie później niż w okresie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Osoby, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, uzyskały zaświadczenia potwierdzające ukończenie kursu z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem kursu lub rozpoczęły kurs zgodnie z przepisami obowiązującymi w Krajowym Systemie Ratowniczo-Gaśniczym, mogą przystąpić do egzaminu, o którym mowa w § 4, nie później niż w okresie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Osoby, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia rozpoczęły kursy z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem kursu składają egzamin według przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 11.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 131, poz. 924).